

i sit Vaaben for at staa som overtallig ved dette, vil være nødsaget til efter Udnævnelser af en ny Chef for Skolen at lade en af de normerede Stabsofficerspladser i et af Hærens Vaaben eller Korps staa ledig. Folketingets Forslag paalægger ham nemlig ved et saadant Skifte af Skolechef at iagttage, at det for hele Hæren fastsatte Antal Befalingsmænd af de forskellige Grader ikke overskrides.

Under disse Omstændigheder har nærværende Udvalg ladet sig det være magtpaaliggende at søge en Udvej, der mulig vil kunne tilfredsstille baade Ministeren og det andet Ting, idet Udvalget samtidig med, at man har holdt sig saa nær som muligt til de i Hærloven nedlagte Grundsætninger, har søgt en Ordning, hvorved det i Tilfælde af Chefsskifte ved Officerstolen ikke bliver nødvendigt for kortere eller længere Tid at lade noget Vaaben eller Korps savne nogen af det for samme normerede Antal Stabsofficerer, og derhos saa vidt muligt forebygges, at Statskassen bebyrdes med ekstraordinære Udgifter.

Ved Hærloven af 6te Juli 1867 § 93 blev det bestemt, at Chefen for Officerstolen skulde være Oberst og føres i det Vaaben eller Korps, hvortil han hører, ud over Tallet af det for samme fastsatte Antal Befalingsmænd. Ifølge samme Lovs § 124 kunde han forblive i denne Post, indtil han faldt for Aldersgrænsen, for saa vidt han ikke forfremmedes, medens han var ved Skolen. Hvis han derimod forfremmedes, kunde han kun forblive i alt 10 Aar i Stillingen. Da Hærloven kun havde een Grad for Stabsofficersklassen, Oberstgraden, kunde Chefen for Officerstolen altsaa blive staaende i denne Post, saa længe han var Oberst, og, hvis han blev forfremmet til General, kunde han forblive der, indtil han havde været ved Skolen i alt i 10 Aar. Det sidste har vel næppe været Meningen, men det ses rettere, end at Ordene i Loven medføre denne Konsekvens.

Ved Tillægsloven af 25de Juli 1880 § 7 blev nu Stabsofficersklassen delt i 2 Grader, Oberst- og Oberstløjtnantsgraden, og det

bestemtes, at Chefen for Officerstolen skulde være Oberst eller Oberstløjtnant, men uden at der tilføjes noget om, hvor længe en Skolechef, der var Oberstløjtnant, naar han forfremmedes til Oberst, kunde forblive i Stillingen. Ordene i Loven af 1867 § 124 maatte imidlertid føre til, at han da maatte fratræde efter 10 Aars Tjeneste i Stillingen. Forholdet er altsaa for Tiden det, at naar Chefen for Officerstolen ved sin Udnævnelse til denne Post er Oberstløjtnant, kan han forblive i Stillingen, indtil han falder for Aldersgrænsen, hvis han ikke bliver forfremmet til Oberst; men bliver han forfremmet til Oberst, skal han fratræde efter at have været der 10 Aar i alt. Er han ved sin Udnævnelse Oberst, kan han forblive der, til han falder for Aldersgrænsen, hvis han ikke udnævnes til Generalmajor, men opnaar han saadan Udnævnelse, kan han forblive der, indtil han har været der i alt 10 Aar.

Udvalget er af den Formening, at man vel principielt, saaledes som ogsaa Folketinget har antaget, bør holde paa 10 Aars Grænsen, naar Chefen for Officerstolen er bleven forfremmet fra Oberstløjtnant til Oberst, men at det dog i Statskassens Interesse bør tillades, at han forbliver i Stillingen ud over denne Grænse, indtil der indtræder en Vakance i Stabsofficersklassen i det Vaaben eller Korps, hvortil han henhører. Paa den anden Side bør det formentlig være udelukket, at en Oberst forbliver staaende som Chef for Officerstolen, efter at han er udnævnt til Generalmajor. Udvalget stiller derfor Forslag om en saadan Ordning.

I Forbindelse hermed stiller Udvalget Forslag om at føre Reglerne om Lønningen for Chefen for Officerstolen tilbage til det, der sikkert i Virkeligheden har været Krigsbestyrelsens og Rigsdagens oprindelige Mening. Den gældende Bestemmelse om dette Forhold findes i Lønningsloven af 25de Juli 1867 § 14, første Stykke, der lyder saaledes: „Chefen for Officerstolen lønnes efter sin Plads i det Vaaben, hvortil han henhører“. Denne Bestemmelse var Krigsministeren og Folketingets Finansudvalg